

ת"פ 16863/10/16 - מדינת ישראל נגד מיכאל דריגנט, משה אבוטבול, תמיר חברה, שמואל סקירה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 16863-10-16 מדינת ישראל נ' דריגנט ואח'
לפני כבוד השופט מרדכי לוי
מדינת ישראל המאשימה

נגד הנאשמים
1. מיכאל דריגנט
2. משה אבוטבול (עצור בפיקוח)
3. תמיר חברה
4. שמואל סקירה (עציר)

גזר דין

בעניינם של נאשמים 2 ו-4

פתח דבר

1. על-פי הודאתם, בגדרו של הסדר טיעון, בעובדות כתב האישום המתוקן, הורשעו **נאשם 2 ונאשם 4**, ביום 13.6.17, בביצוע העבירה שיוחסה להם בכתב האישום המתוקן: עבירה של **יבוא סם**, לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים**").

יצוין כאן כי הסדר הטיעון לא התייחס לעונש של מי מהנאשמים, אלא רק לתיקון כתב האישום המקורי.

2. בדיון שהתקיים ביום 13.6.17 הוצג הסדר הטיעון ביחס לנאשמים 2 ו-4, שלפיו: הם יודו בכתב אישום מתוקן ויורשעו; נאשם 2 יבקש שבית המשפט יפנה אותו לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר (צוין כי אין בקשה כזו לגבי נאשם 4); אין כל הסכמה לעניין העונש והצדדים חופשיים בטיעוניהם.

ביום 28.9.17 נשמעו הטיעונים לעונש בעניינם של נאשמים 2 ו-4.

3. קודם לכן, ביום 18.6.17, נגזר דינו של **נאשם 3**, לאחר שהורשע על-פי הודאתו בעבירה של קשירת קשר לפשע (יבוא סם), תוך כיבוד הסדר טיעון "סגור" שהושג לגביו, אשר נומק בקשיים ראייתיים ובכך שאין זה ברור מתי הצטרף נאשם 3 לקשר ומה היה חלקו; והושתו עליו מאסר בפועל לתקופה החופפת את ימי מעצרו, מיום 27.9.16 עד ליום 1.11.16, לצד 12 חודשי מאסר על תנאי.

עובדות כתב האישום המתוקן

4. על-פי עובדות כתב האישום המתוקן, בין הנאשמים היכרות מוקדמת: **נאשם 1 - אשר כופר במיוחס לו**

בכתב האישום ומשפטו טרם הסתיים - ונאשם 2 מכירים על רקע עסקי; נאשם 2 ונאשם 3 חברים ועובדים יחד; ונאשם 4 הינו דודו של נאשם 2.

במועד שאינו ידוע במדויק, עובר ליום 7.8.16, קשרו הנאשמים קשר לפשע (להלן: "התכנית"). במסגרת התכנית ולשם קידומה, במהלך חודש אוגוסט 2016 ובמועד שאינו ידוע במדויק, שלח נאשם 1 מסרון למכשירו הנייד של נאשם 2, לבקשת נאשם 2, ובו פרטיו וכתובתו של נאשם 1 בשפה האנגלית. בהמשך, העביר נאשם 2 את הפרטים לנאשם 4.

ביום 7.8.16 טס נאשם 4 לעיר לימה שבפרו, בין היתר לצורך ביקור משפחתי. במהלך שהותו, עובר ליום 9.9.16 ובמועד שאינו ידוע במדויק, על דעתו של נאשם 4 ובידיעתו, רכש אחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחר"), 1,376.83 גרם נטו של סם מסוכן מסוג קוקאין (להלן: "הסם"). על דעתו של נאשם 4 ובידיעתו, הסליק האחר את הסם בדפנותיה של תיבת עץ, אותה מילא בחפצים שונים וארז אותה בחבילה (להלן: "החבילה").

ביום 9.9.16 בסמוך לשעה 15:30 (שעון פרו), על דעתו של נאשם 4 ובידיעתו, שלח האחר את החבילה מפרו, באמצעות הדואר, לכתובתו של נאשם 1 בישראל, על-פי הפרטים שנמסרו לו על-ידי נאשם 4.

החל מיום 11.9.16, בו שב נאשם 4 לישראל, שוחחו נאשמים 1, 2 ו-4, בינם לבין עצמם, מספר רב של פעמים, על מנת לתאם את איסוף החבילה מהדואר על ידי נאשם 1 והעברתה לידי נאשם 4. עוד בתקופה זו, ובמספר הזדמנויות שונות, בדק נאשם 4 באתר דואר ישראל את סטטוס הטיפול בחבילה ונאשם 3 העביר הודעות בין נאשם 1 לנאשם 4.

ביום 17.9.16 הגיעה החבילה לישראל, אותה במכס נתב"ג והועברה לשוטרי משטרת ישראל בימ"ר מרכז. בהיותה בחזקתם, רוקנו השוטרים את החבילה מהסם, הותירו כמות של כ-144.43 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין בלבד (להלן: "דוגמת הסם") ואת החפצים השונים שהכילה.

ביום 26.9.16 בסמוך לשעה 11:17, ברחוב הגרא 2 בחולון, לאחר תיאום מראש, מסר רס"ר צחי סנטור, תוך שהוא מתחזה כשליח של דואר ישראל, את החבילה ובה דוגמת הסם לנאשם 1. נאשם 1 נטל את החבילה והשאירה בבית הוריו ברחוב דב הוז 34 בחולון.

באותו מועד ובסמוך לשעה 16:36, דיווח נאשם 1 לנאשמים האחרים על כך שהחבילה אצל הוריו, והנאשמים קבעו כי החבילה תישאר שם למשך יום לפחות עד שיאספו אותה. כל זאת, לצורך השלמת התכנית ובסוברם כי כל כמות הסם מצויה בחבילה.

במעשיהם האמורים לעיל, ייבאו הנאשמים לישראל 1,376.83 גרם נטו סם מסוכן מסוג קוקאין.

תסקיר שירות המבחן

5. כאמור, התבקש תסקיר שירות המבחן בנוגע לנאשם 2 בלבד.

6. על-פי תסקיר שירות המבחן **מיום 18.9.17**, המתייחס אל **נאשם 2**, הוא רווק בן 27, המתגורר בבית אביו ועובד ב-6 השנים האחרונות בהרכבת ארונות. הוא מנהל כיום קשר זוגי יציב מזה למעלה משנה, בת זוגו

היא בת 24 והם עומדים, לדבריו, בפני מיסוד הקשר. הנאשם נולד וגדל בבת ים ולדבריו הוא סיים 12 שנות לימוד בבית ספר תיכון, ללא תעודת בגרות. הנאשם תיאר קשיי הסתגלות וקשיי התנהגות במסגרות החינוך מגיל צעיר.

בהיותו בן 18, הנאשם גויס לצבא ושירת 10 חודשים ביחידה קרבית עד לפציעתו. הוא נפצע במהלך תאונת אימונים, איבד את עינו הימנית לצמיתות והוכר כבעל 40 אחוזי נכות על-ידי משרד הביטחון. הנאשם שיתף כי לאחר פציעתו נקלע למשבר רגשי ותיאר קושי לקבל את השינוי במראהו החיצוני בשל הפציעה בעינו, אשר השפיעה לתפיסתו על דימויו העצמי. עד פציעתו ובמהלך השיקום התגורר הנאשם עם אמו ובמסגרת זו שב לנהל אורח חיים בלתי יציב ובעייתי וטופל על-ידי גורמי הטיפול במשרד הביטחון.

לשירות המבחן הייתה הכרות קודמת עם הנאשם במסגרת צו מבחן וצו של"צ בהיקף של 160 שעות, שהוטלו עליו בחודש ינואר 2016 למשך שנה בגין תקיפת בת הזוג הקודמת. הנאשם ביצע עד כה 100 שעות ובעקבות מעצרו הנוכחי הוא חדל מביצועו. במסגרת צו המבחן הוא השתלב בטיפול במרכז למניעת אלימות בראשל"צ ומהתרשמות המרכז עלה כי הוא מתמודד עם מגוון קשיים במישורים השונים של חייו. באשר לפציעתו, הנאשם תיאר תקופה שבמהלכה שקע בדיכאון, התקשה להשתלב במסגרת תעסוקתית וחש מצוקה.

שירות המבחן ציין כי הנאשם ביצע את העבירה עת היה מצוי בטיפול ובפיקוח השירות ונעצר בגין מעשיו. בחודש ינואר 2017 הוא עבר למעצר בפיקוח אלקטרוני בבית אביו ובחודש יוני 2017 הועמד בפיקוח מעצר של שירות המבחן למשך חצי שנה. בחודש מאי 2017 הנאשם שולב בטיפול קבוצתי בשירות המבחן והוא הגיע בצורה יציבה למפגשים. לעניין השימוש בסמים, שירות המבחן הדגיש כי מאחר שהנאשם משתמש בקנאביס רפואי ברישיון ורואה אמצעי זה כיחיד שיש בו כדי להקל על כאביו ומצוקתו כתוצאה מכך, לא נוצר פתח לבדיקת אופציית גמילה משימוש בסם.

בהתייחסותו לעבירה הנוכחית, הנאשם תיאר כי דודו-נאשם 4 הוא היוזם ומתכנן העבירה. הנאשם ייחס מעורבותו לבצע כסף, שלל תכנון מוקדם או יוזמה בביצוע העבירה, השליך האחריות על דודו ולא היה מודע, לדבריו, לחלקים נרחבים שנגעו לרקע לביצוע העבירה, תכנונה הקודם וביצועה בפועל. הנאשם טען כי לא היה מודע לכך שמדובר בייבוא של סמים, אם כי בדיעבד הודה בכך שידע כי מדובר בסחורה בלתי חוקית. הוא התייחס בצמצום ובטשטוש לפרטי העבירה והתקשה לבחון את אחריותו ולהתייחס להתנהלותו קודם ביצוע העבירה. הנאשם תיאר קושי להציב לעצמו גבולות מגיל צעיר, לצד נטייה לפרוץ גבולות ולהעמיד עצמו במצבי סיכון; ועולה מדבריו התנהגות אימפולסיבית, לצד רצון להרוויח כסף קל, בנוסף להשפעה שלילית מסביבתו הקרובה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתמודד עם מורכבות במישורים השונים בחייו. עלה מדבריו כי גדל בתא משפחתי רווי קשיים, ניכר כי הוא מתקשה לנהל אורח חיים יציב ובשנים האחרונות חלה נסיגה במצבו, כפי שבאה לידי ביטוי במעורבותו בפלילים.

באשר ל**גורמי הסיכון**, שירות המבחן התרשם כי מדובר בצעיר בעל יכולות ורבאליות, שמגלה תובנות ראשוניות באשר לבעייתיות בדפוסי חשיבתו והתנהלותו. כמו כן, הנאשם תיאר יציבות תעסוקתית טרם מעצרו ודיווח כי הוא מקיים קשר זוגי יציב, שאותו תיאר כמשמעותי עבורו ומדרבן אותו לנטילת אחריות רבה יותר על חייו ועל מעשיו. שירות המבחן התרשם גם כי ההליך המשפטי הפגיש אותו עם חומרת מעשיו וכן התייחס לשיתוף הפעולה מצד הנאשם במסגרת קבוצת עצורי הבית בשירות המבחן.

באשר לגורמי הסיכון, שירות המבחן התייחס לאופי העבירה הנוכחית, לחומרתה, לאלמנטים של תכנון ולקווים עברייניים של מעשה העבירה; כן נשקלו קשייו של הנאשם להכיר באחריותו למעשיו ונטייתו להשליך את האחריות למעורבותו בפלילים על דודו ועל סביבתו. עוד התייחס שירות המבחן לעברו הפלילי של הנאשם, כשניתן לראות הסלמה במעורבותו בפלילים בשנים האחרונות, וניכר כי סנקציות קודמות שהופעלו, לא היה בהן לבלום את הידרדרותו. שירות המבחן העריך כי הנאשם מאופיין בקווי אישיות ילדותית ולא מגובשת, לצד חוסר בשלות, אשר משפיעים, בין היתר, על בחירותיו הבעייתיות.

לנוכח האמור, לאור חומרת העבירה הנוכחית ולאור גורמי הסיכון במצבו של הנאשם וההערכה לגבי רמת הסיכון להישנות הסתבכויות נוספות עם החוק בעתיד, שירות המבחן ציין כי אין באפשרותו לבוא בהמלצה שיקומית חלופית במסגרת הקהילה, ולדעת שירות המבחן, במקרה זה נדרשת ענישה מציבת גבול ברור להתנהגות הנאשם. לצד זאת, ובמסגרת שיקולי הענישה, שירות המבחן המליץ לשקול להתייחס לגילו הצעיר של הנאשם ולנסיבות חייו המורכבות כמתואר לעיל.

הראיות לעונש

7. במסגרת **ראיות המאשימה** לעונש, הוגש הרישום הפלילי של נאשם 2 (**תע/1**). לחובתו שתי הרשעות קודמות, האחת מיום 26.1.16 בגין הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והפרת הוראה חוקית, ונגזר עליו מאסר מותנה בן 5 חודשים וקנס; השנייה היא מיום 12.1.16 בגין תקיפה בנסיבות מחמירות של בן משפחה, הסגת גבול פלילית והיזק לרכוש במזיד, ונגזר עליו מאסר מותנה בן 5 חודשים (בגין עבירת האלימות), צו מבחן לשנה, צו של"צ למשך 160 שעות וקנס, לצד פיצוי לנפגעת העבירה.

כמו כן, הוגש הרישום הפלילי של נאשם 4 (**תע/2**). הרישום כולל 14 הרשעות קודמות בגין, בין היתר, עבירות של יצוא, יבוא ומסחר של סמים מסוכנים, איומים, הפרת הוראה חוקית, התפרצות למקום מגורים או תפילה כדי לבצע עבירה, היזק לרכוש במזיד, גניבה, התחזות, החזקת מכשירי פריצה והחזקה או שימוש בסמים לצריכה עצמית ושלא לצריכה עצמית; ובגין נגזרו עליו, בין היתר, תקופות מאסר ממושכות.

בעניינו של נאשם 4 הוגשו גם גזר הדין מיום 13.1.14, לצד הכרעת הדין וכתב האישום, בת"פ 28880-06-12 של בית משפט השלום בתל אביב (**תע/3**), שבו הושת על נאשם 4 מאסר על תנאי של 5 חודשים למשך 3 שנים על עבירות סמים מסוג פשע; וזאת, לצורך הפעלת התנאי.

8. מטעם **ההגנה** הוגשה אסופת מסמכים רפואיים **ביחס לנאשם 2** בנוגע לפציעתו בעין, שבגינה הוא עיוור בעין ימין (**סע/1**); וכן הגיש מכתב המלצה על נאשם 2 מרכז המשמעת של בית ספרו בעבר (שנכתב, ככל הנראה בטעות, בעניין עומרי אבוטבול) (**סע/2**).

כמו כן, העיד מר דני אבוטבול, אביו של נאשם 2. הוא ציין כי לפני כ-25 שנה היה בעולם של עבריינות וסמים. לאחר מכן הוא התגרש, ובנו שהיה בן 5 עבר משבר רציני. כשהשתחרר מהכלא, הלך לשיקום וקיבל את חייו במתנה. יש לו 6 ילדים והמטפלת עזרה לו לתקשר איתם. עוד הוא ציין שבנו, נאשם 2, גר אצלו עד הצבא, התגייס ל"כפיר" והיה אמור להגיע לקצונה, אולם התנפץ לו החלום כשנפצע בעינו. לדבריו, בנו-הנאשם היה בדיכאון עקב כך ולאחר תקופה הוא התאושש וחזר לעבוד. האב ציין כי הוא כמעט 23 שנה נקי מסמים ומעבריינות והודה לבית המשפט על השיקום שלו ועל כך שנתן לו הזדמנות. לדבריו, בנו-הנאשם הוא ילד ביישן, שהסביבה, המשפחה והחברים מאוד אוהבים אותו.

בעניינו של נאשם 4, הוגשו תלוש שכר ואישור עבודה לפני המעצר (**3/עס**); תמונות משפחתיות מהביקור המשפחתי בפרו (**4/עס**) וכן תמונות עם חבלות ומזכר שמופנה למח"ש, בגין טענתו כי הוכה על-ידי חוקריו (**5/עס**).

עיקרי טיעוני המאשימה

9. ב"כ המאשימה ציינה כי הערכים החברתיים שנפגעו פגיעה קשה מביצוע עבירת סמים, ובמיוחד סמים קשים, כמו במקרה שבפנינו, הם שלומו, בריאותו, שלמות גופו ונפשו של הציבור, ובענייננו מדובר בכמות גדולה של סם - כ-1,300 גרם נטו סם מסוג קוקאין. הודגש כי בתי המשפט חזרו פעם אחר פעם על הצורך בענישה מחמירה ומשמעותית בגין עבירות הסמים, של כל מעורב ושל כל חוליה בשרשרת הפצת הסם.

ב"כ המאשימה ציינה כי מדובר בעבירה שקדם לה תכנון מוקדם וביצוע משותף של מספר עבריינים. היא הוסיפה כי היא בהחלט מבדילה בין נאשם 4 לנאשם 2. לדבריה, היא רואה את נאשם 4 כדומיננטי - הוא זה שטס לפרו, שנמצא שם כשהסמים נרכשו ושנמצא שם בעת האריזה והשליחה. לטענתה, גם נאשם 2 הוא במרכז התכנית העבריינית, והיה, למעשה, החוליה המקשרת בין כל הנאשמים: את נאשם 1 הוא הכיר על רקע עסקי, נאשם 3 הוא חבר שלו ועובד איתו ונאשם 4 הוא הדוד שלו. נאשם 2 הוא זה שיצר קשר בין נאשם 1 ואיפשר, בסופו של יום, שהחבילה תישלח לכתובתו של נאשם 1, והוא ביצע את כל התיאומים מהארץ, הן לפני הנסיעה והן לאחר חזרתו של נאשם 4. עוד הודגש כי הסיבה לביצוע העבירה הייתה בצע כסף בלבד.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה הנוגעת לעבירות של יבוא סם, אשר עיקריה יובאו להלן.

בע"פ 3669/14 **גולן נ' מדינת ישראל** (18.12.2016) (להלן: "עניין **גולן**") נדחה הערעור על הכרעת הדין וכן על חומרת העונש בן 6.5 שנות מאסר בפועל, שהוטל על המערער, בגין יבוא סמים מסוג קוקאין במשקל כולל של 1,142 גרם נטו. בפסק הדין צוין גם כי מתחם הענישה שקבע בית המשפט המחוזי היה של 4-8 שנות מאסר בפועל.

בע"פ 9482/09 **ביטון נ' מדינת ישראל** (24.7.2011) נדחה הערעור על הכרעת הדין ועל חומרת העונש בן 6.5 שנות מאסר בפועל, שהושת על המערער, בגין קשירת קשר לביצוע פשע וייבוא סם מסוכן מסוג קוקאין, בכמות של כ-500 גרם לכל אחד מהמעורבים בפרשה.

בע"פ 2587/09 **אבו רקייק נ' מדינת ישראל** (28.3.2010) נדחה הערעור על חומרת העונש בן 7.5 שנות מאסר בפועל, שהוטל על המערער, על-פי הודאתו במסגרת הסדר, בעבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית וייבוא סם מסוג **הרואין** במשקל 910 גרם נטו. ב"כ המאשימה ציינה כי היה מדובר שם על מערער שהיה אב ל-5 ילדים וללא עבר פלילי.

בע"פ 3249/12 **בנאום משה נ' מדינת ישראל** (13.5.2013) (להלן: "עניין **בנאום משה**") נדחה הערעור על חומרת העונש בן 4 שנות מאסר בפועל, שהוטל על המערער, על-פי הודאתו, בגין עבירה של יבוא סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של 879 גרם. ב"כ המאשימה ציינה כי בית המשפט הדגיש שהתסקיר שם תיאר נסיבות חיים לא קלות ועבר פסיכיאטרי ובכל זאת נקבע כי אין הצדקה להקלה נוספת בעונש המתון יחסית שהושת על המערער.

בע"פ 3022/15 **גרינשפן נ' מדינת ישראל** (7.11.2016) הפחית בית המשפט העליון את עונשו של המערער חיים חזיזה מ-4.5 ל-4 שנות מאסר בפועל, בגין יבוא סם מסוכן מסוג קוקאין. ב"כ המאשימה הדגישה כי כמות הסם שיובאה שם הייתה של 200 גרם, שהיא בערך שביעית מהכמות שבתיק הנדון.

10. לעמדת המאשימה, **מתחם העונש ההולם** לגבי **נאשם 4** נע בין 6 ל-10 שנות מאסר בפועל; ואילו מתחם העונש ההולם לגבי **נאשם 2** נע בין 5 ל-9 שנות מאסר בפועל.

11. בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשמים הודו וחסכו זמן שיפוטי ונסיבה זו צריכה להילקח בחשבון לזכותם.

באשר לנאשם 4, הדגישה ב"כ המאשימה כי לו 14 הרשעות קודמות וכי נדון בעבר מספר פעמים לתקופות מאסר ממושכות של שנים. בנוסף לכך, תלוי ועומד נגדו גם מאסר מותנה. על כן, היא עתרה למקם את עונשו של נאשם 4 ברף העליון של המתחם, להשית עלו מאסר בפועל ארוך ומשמעותי וכן מאסר על תנאי וקנס משמעותי וכן להפעיל את המאסר על תנאי באופן מצטבר.

באשר לנאשם 2, ב"כ המאשימה התייחסה לתסקיר שניתן בעניינו, שממנו עולה, לדבריה, תמונה לא קלה בנוגע לילדותו ובנוגע לפציעתו, אולם היא הזכירה כי בסופו של יום שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית או שיקומית בעניינו וכי הוא המליץ על ענישה מציבת גבול ברור. לטענת ב"כ המאשימה, חלקו הפחות של נאשם 2 הובא בחשבון בקביעת המתחם, ועל כן היא עתרה למקם את עונשו באמצע המתחם, וכן להשית עליו גם מאסר על תנאי וקנס משמעותי.

עיקרי טיעוני ההגנה

12. **ב"כ הנאשמים 2 ו-4** ציין, בין היתר, כימרבית פסקי הדין שאליהם הפנתה ב"כ המאשימה עוסקים בנאשמים שניהלו משפטי הוכחות ארוכים. עוד הוא ציין כי כתב האישום תוקן באופן משמעותי, בעיקר באשר למעורבותו של "**האחר**" בפרו, שהוא זה שזים ותכנן את העבירה.

הודגש כי נאשם 4 בלבד נסע לפרו וזאת לביקור משפחתי, שם ביקר בכלא אדם אחר ש"הפיל אותו בפח".

באשר לנאשם 4, צוין גם כי הוא בן 52, אדם פשוט שלא למד, הנושא על גבו עגלה כבדה של חיים מאוד מורכבים; בן למשפחה מרובת ילדים, שהוריו היו מכורים לסמים במשך שנים ארוכות והוא עצמו יצא מההתמכרות לסם בכוחות עצמו. הוא עובד בעזרה לקשישים ובניקיון בעירייה, עם דלות כלכלית מאוד קשה. הוא אינו נשוי, אך לו ילד בן 10 שמתגורר בפרו, אשר נפגש איתו שם לאחר 8 שנים של ניתוק. בנוגע לעברו הפלילי, בא-כוחו ציין כי הוא אמנם אינו פשוט, אך במרבית התיקים דובר על עבירות של בית משפט שלום ועל הרשעות מתקופה ישנה, עד שנת 2000.

בנוגע למתחם הענישה, ב"כ נאשם 4 טען כי **מתחם העונש ההולם** לגביו נע בין 24 ל-45 חודשי מאסר בפועל, תוך שהפנה למספר פסקי דין וביניהם בעיקר:

ע"פ 2518/16 **יצחקי נ' מדינת ישראל** (25.12.2016) (להלן: עניין **יצחקי**), שבו הפחית בית המשפט העליון את עונשו של המערער מ-42 חודשי מאסר בפועל ל-30 חודשים, בגין קשירת קשר ויבוא סמים מסוכנים. בתיק זה

טען המערער שהוא רק אסף חבילה מהדואר בלי לדעת שהיא מכילה סמים, אולם בפסק הדין נקבע כי היה מודע לכך שמדובר בסמים או שלכל הפחות חשד בכך חשד ממשי, נמנע מלברר זאת ועצם את עיניו. יחד עם זאת, נקבע כי יש ליתן משקל לא מבוטל לכך שהתפקיד המרכזי בפרשה היה של נאשם אחר, שעליו נגזרו 4 שנות מאסר ושערעורו נדחה קודם לכן.

ע"פ 3931/13 באום נ' **מדינת ישראל** (10.6.2014) (להלן: עניין באום), שבו נדחה הערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי שבמסגרתו הושתו על המערער 40 חודשי מאסר בפועל, בגין קשירת קשר וייבוא של סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של 556 גרם נטו ב-71 קפסולות. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם שנע בין 30 ל-45 חודשי מאסר בפועל; ובפסק הדין הייתה התחשבות לקולה בנסיבותיו האישיות של המערער ובעברו הנקי.

בתוך מתחם הענישה, ביקש ב"כ נאשם 4 להתחשב, בין היתר, במעורבותו הגבוהה של ה"אחר", ובנטילת האחריות מצד הנאשם ובחסכון בזמן שיפוטי. כמו כן, נטען כי נאשם 4 הוכה בחקירתו (5/ע).

ב"כ נאשם 4 עתר שבית המשפט יגזור על נאשם 4 עונש של 30-36 חודשי מאסר.

נאשם 4 מסר בדבריו בפני בית המשפט כי עיקר מעשה העבירה לא נעשה בארץ אלא בחו"ל. כשנודע לו שיש לו בן בפרו, הוא נסע לבקר אותו. לדבריו, הוא נסע לפרו כדי להתאחד עם האישה ולנסות שם את מזלו, אך הדבר לא צלח, התברר כי האישה כבר התחתנה עם מישהו אחר והדבר טילטל אותו. עוד הוא ציין כי הוא ואביו של נאשם 2, שהעיד קודם לכן (דני אבוטבול), היו משתמשים יחד בסמים. הנאשם הוסיף כי הוא מצטער על הכל.

13. **באשר לנאשם 2**, בא-כוחו הפנה לתסקיר שירות המבחן. הוא ציין את תולדות חייו הקשים, ההפרעות שסבל בילדותו וכן שיש לו שתי מסגרות חיים - האחת בבית האם והשנייה בבית האב. הנאשם סיים את לימודיו והתגייס לשירות קרבי יחד עם אחיו. אחיו השתחרר לא מזמן כקצין, סמ"פ בגולני, והנאשם ציפה אף הוא לכך, אולם פציעתו הפכה את הקערה על פיה, וכעת הוא עיוור באופן מוחלט בעין ימין. צוין כי כיום הנאשם נמצא במעצר בית לילי בלבד, עבר שינוי, מצא מקום עבודה, חזר לחברה שלו והגיע לכל הקבוצות במסגרת שירות המבחן. לדבריו, שירות המבחן לא התרשם מהנאשם כבעל דפוס עברייני ואלים, אלא מקווי אישיות לא בשלים שמשפיעים על החלטותיו. עוד הודגש כי העבר הפלילי של הנאשם אינו בתחום הסמים ועל כן הסניגור ביקש מבית המשפט להתייחס לעבירה כמעידה חד פעמית. הוא גם הפנה למסמכים הרפואיים באשר לפגיעה בעינו של הנאשם ולכך שהוא סובל בגין כך מכאבים ולכן יש לו אישור לקנביס רפואי.

בנוגע למתחם הענישה ביחס לנאשם 2 טען הסניגור כי **מתחם העונש ההולם** נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, תוך שהפנה למספר פסקי דין וביניהם:

ת"פ (מחוזי ת"א) 31164-02-16 **מדינת ישראל נ' דרבאשי** (4.8.2016) (להלן: עניין **דרבאשי**), שבו הורשע הנאשם, על-פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכך שסייע לייבא מקולומביה לישראל, בשיתוף עם אחרים, 1,829 גרם קוקאין. בית המשפט קבע מתחם ענישה של 18-36 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 22 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (מחוזי ת"א) 44882-08-13 **מדינת ישראל נ' עובדיה** (30.10.2014), שבו הורשע הנאשם, על-פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בשתי עבירות של יבוא סמים מסוכנים מסוג אקסטזי ובעבירה אחת של סחר בסמים מסוכנים. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם בכל אחת מעבירות יבוא הסמים של 14-30 חודשי מאסר

וגזר עליו 15 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 4996/13 פלוני נ' **מדינת ישראל** (24.3.2014) (להלן: עניין פלוני), שבו הפחית בית המשפט העליון את עונשו של המערער מ-24 ל-16 חודשי מאסר בפועל, בגין עבירות של עסקה אחרת בסם והחזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה של 1-3 שנות מאסר וגזר עליו כאמור 24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי נסיבות חייו הייחודיות של המערער והעובדה שהוא סובל מעיוורון כמעט מלא ומנכות בשיעור של 100% מהוות גורם שהופך את ריצוי המאסר עבורו לקשה יותר, בהשוואה ליתר האסירים, ועל כן כאמור הופחת העונש ל-16 חודשי מאסר.

כמו כן, הסניגור הפנה את בית המשפט אל הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 128) (הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה), התשע"ו-2016, באשר לסטייה ממתחם הענישה בשל מצב בריאותי חריג [בעקבות פסק-הדין ב-ע"פ 5669/14 לופוליאנסקי נ' **מדינת ישראל**, שניתן במסגרת ע"פ 4559/14 **מדינת ישראל נ' קלנר**, בפסקאות 224, 229-230 לחוות דעתו של כב' השופט ע' פוגלמן (29.12.2015) (להלן: "עניין לופוליאנסקי")]. לפי ההצעה, יתוסף לחוק העונשין חריג מפורש שלפיו בית המשפט רשאי לקבוע את עונשו של נאשם בחריגה ממתחם העונש ההולם, אם מצא כי קיימת נסיבה מיוחדת ויוצאת דופן, שאינה קשורה בביצוע העבירה, למשל כאשר הפגיעה של העונש בנאשם עלולה להיות קשה במיוחד בשל מצבו הבריאותי החריג".

ב"כ נאשם 2 עתר להעמיד את עונשו על 12 חודשי מאסר בפועל - ברף התחתון של המתחם שאותו ביקש לקבוע - או תוך חריגה לקולה ממתחם העונש ההולם, אם ייקבע מתחם גבוה יותר, וזאת בשל מצבו הבריאותי - העיוורון בעין אחת של נאשם 2 - והקושי הנובע מכך וכן בשל נסיבות חייו הקשות ובשים לב לכך שזה מאסרו הראשון.

עוד ציין ב"כ נאשם 2 כי הנאשם היה במעצר בפיקוח אלקטרוני במשך 7.5 חודשים. הוא היה עצור מיום 26.9.16 עד ליום 21.12.16, ולאחר מכן היה בפיקוח אלקטרוני עד ליום 2.7.17 ומאז הוא במעצר בית. הסניגור ביקש מבית המשפט לנכות מהמאסר שייגזר על הנאשם את כל ימי מעצרו וכן חלק מתקופת המעצר בפיקוח אלקטרוני. לעניין הקנס, ביקש הסניגור להתחשב ביכולת הכלכלית הדלה של הנאשם ושל הוריו.

נאשם 2 מסר בדבריו בפני בית המשפט כי הוא מצטער על העבירה שעשה, הוא לוקח אחריות מלאה ומודע לסדר הגודל של העבירה. לדבריו, הוא עבר תהליך גדול במהלך השנה של מעצר-הבית והוא ביקש מבית המשפט להבין את המצב ולהטיל עליו עונש מתון ככל האפשר.

דין והכרעה

כללי

14. בהתאם לסעיף 40ב לחוק העונשין, **העיקרון המנחה** בענישה הוא **עקרון ההלימה**, דהיינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

15. **מתחם העונש ההולם** - בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק, בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בעיקרון המנחה, הוא כאמור **עקרון ההלימה**, ולשם כך יתחשב בית המשפט בפרמטרים הבאים: **הערך החברתי שנפגע** מביצוע העבירה **ומידת הפגיעה** בו, **נסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין, **ומדיניות הענישה** הנהוגה [ראו, למשל, ע"פ 2918/13 **דבס נ' מדינת ישראל**,

בפסקה 6 (18.7.2013); ע"פ 8641/12 סעד נ' **מדינת ישראל**, בפסקאות 18-29 לחוות דעתו של כב' השופט נ' סולברג (5.8.2013); ע"פ 4741/13 **מדינת ישראל נ' נעאמנה**, בפסקה 13 (10.6.2014).

16. **גזירת העונש המתאים** - בהתאם לסעיף 40ג(ב) לחוק, בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב בהתקיימות **נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**, כמפורט בסעיף 40יא לחוק.

כמו כן, רשאי בית המשפט להתחשב בשיקולי **הרתעה אישית** (סעיף 40 לחוק) ו**הרתעת הרבים** (סעיף 40 לחוק), ו**בלבד** שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.

17. **חריגה ממתחם העונש ההולם** - בהתאם לסעיפים 40ד-ה לחוק, ניתן לחרוג ממתחם העונש ההולם, בין אם לקולה משיקולי שיקום, ובין אם לחומרה משיקולים של הגנה על שלום הציבור.

מן הכלל אל הפרט

18. במקרה דנן יש לקבוע **מתחם עונש הולם נפרד לגבי כל נאשם**, לנוכח השוני המהותי בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה על ידי כל אחד מהנאשמים.

מתחם העונש ההולם

19. במעשיהם פגעו הנאשמים **במספר ערכים מוגנים** וביניהם ההגנה על שלום הציבור ובריאותו. זאת, לנוכח פוטנציאל הנזק לפגיעה בציבור הטמון בייבוא של סמים מסוכנים.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים מקום בו מבוצע יבוא ארצה של כמות כה משמעותית של סם מסוכן וממכר דוגמת הקוקאין, היא משמעותית וקשה.

מידת הפגיעה בערכים הנ"ל על-ידי נאשם 4 גדולה מזו של מידת הפגיעה על-ידי נאשם 2: נאשם 4 היה הדומיננטי מבין הנאשמים, הוא זה שטס לפרו ונכח שם בעת שהסמים נארזו ונשלחו לישראל.

בית המשפט העליון עמד לא אחת על החומרה הרבה המגולמת בעבירות של יבוא סמים, שתכליתן החדרת סמים לתוך מדינת ישראל. כך, למשל, בע"פ 9482/09 **ביטון נ' מדינת ישראל** (24.7.2011) הוטעם כי:

"אכן, נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שייגזרו על-ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה. "עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמי - קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכוון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים" [ע"פ 966/94 **אמזלג נ' מדינת ישראל** (12.12.1995)]."

הדברים מקבלים משנה תוקף כאשר מדובר כמו במקרה שבפנינו בכמות כה גדולה של סם מסוג קוקאין - 1,376 גרם נטו.

בנוגע לעבירה של יבוא קוקאין נקבע בע"פ 10254/09 דהן נ' **מדינת ישראל** (3.5.1995), בין היתר, כדלקמן:

"הנאשם הורשע בעבירה חמורה מאוד של יבוא קוקאין, סם מסוכן שנודעה לו השפעה הרסנית במיוחד הן על גופו הן על נפשו של המשתמש [ע"פ 6029/03 **מדינת ישראל נ' שמאי**, פ"ד נח(2) 734, פסקה 5 לפסק דינו של השופט חשין (2004)]. חומר זה המופלג של עבירה מסוג זה טמונה בהשפעתה המסוכנת של העבירה על מספר רב של קורבנות, ויודגש כי הכמות האדירה של הסם - קרוב ל-2 ק"ג נטו - מגדילה את מספר הצרכנים הפוטנציאלי לסם ומכאן שמעצימה את חומרת העבירה [ע"פ 331/88 **חלובה נ' מדינת ישראל**, פ"ד מד(4) 141, פסקה 6 לפסק דינו של השופט מלץ (1990); ע"פ 4998/95 **מדינת ישראל נ' קרדוסו**, פ"ד נא(3) 769, פסקה 35 לפסק דינו של השופט חשין (1997)]."

20. באשר ל**נסיונות הקשורות בביצוע העבירות**, במקרה דנן קיימות מספר נסיבות לחומרה: כמות הסמים הגדולה שייבאו הנאשמים (במשקל כולל של כ-1,376 גרם); וסוג הסם שאותו ייבאו, הקוקאין, שהוא מן הסמים הקשים.

נאשם 2, על-פי המתואר בכתב האישום, היווה את החוליה המקשרת בין ארבעת הנאשמים, מעצם היכרותו עם כל אחד מהם, וכן נטל חלק פעיל בביצוע התכנית לייבוא הסם לישראל.

נאשם 4, כאמור, היה הדומיננטי מבין הנאשמים. כזכור, הוא זה שטס לפרו ונכח שם בעת שהסמים נארזו ונשלחו לישראל באמצעות הדואר.

המעשים שביצעו נאשמים 2 ו-4 הינם מעשים חמורים, אשר נועדו להשגת רווח כלכלי מהיר והיה בהם כדי להביא לפגיעה קשה בציבור כולו ובכלל זה בציבור המשתמשים בסם, אשר על מנת להשיגו נדרשים לממון רב אשר בדרך כלל אין ביכולתם להשיג ולפיכך הוא מושג בדרכים בלתי חוקיות, שפגיעתן בציבור חמורה לא פחות.

21. קיימת פסיקה ענפה בעניין **רמת הענישה הראויה** בגין עבירות סמים, ובפסיקה קיים מנעד רחב של עונשים, כשברי כי כל מקרה שונה ממשנהו וכי כל מקרה נבחן לגופו על פי נסיבותיו הקונקרטיות.

בפסיקה נקבע כי בעבירות אלו, ככלל, יש להטיל עונשי מאסר ממשיים לתקופות ארוכות ומרתיעות [ראו, למשל, והשוו: ע"פ 1274/16 **עווד נ' מדינת ישראל**, בפסקה 9(6.10.2016); ע"פ 5842/14 **דהן נ' מדינת ישראל**, בפסקה 20 (29.7.2015); ע"פ 5953/13 **מדינת ישראל נ' אהרון**, בפסקה 17 (6.7.2014)].

22. מבין **הפסיקה שאליה הפנתה המאשימה**, ראוי להפנות אל עניין **גולן**, בפסקה 7, שם נקבע מתחם עונש שנע בין 4 ל-8 שנות מאסר בפועל, בגין יבוא סם מסוג קוקאין במשקל כולל של 1,142 גרם נטו; וכן אל עניין **בנאום משה**, שם הוטלו על המערער 4 שנות מאסר בפועל, בגין יבוא סם מסוג קוקאין במשקל כולל של 879 גרם. ביתר התיקים שאליהם הפנתה המאשימה היה מדובר בסוג סם אחר, או במשקל שונה באופן משמעותי של הסם או בתיקים שבהם נשמעו הוכחות.

23. מבין **הפסיקה שאליה הפנה ב"כ הנאשמים לגבי נאשם 2**, ראוי להפנות לעניין **דרבאשי**, בפסקה 15, שם נקבע מתחם שנע בין 18-36 חודשי מאסר, בגין כך שהנאשם סייע לייבא מקולומביה לישראל, בשיתוף עם חברים, 1,829 גרם קוקאין, ונגזרו עליו 22 חודשי מאסר בפועל; וכן לעניין **פלוני**, שם קבע בית המשפט עמוד 10

המחוזי מתחם שנע בין שנה לשלוש שנות מאסר בגין עבירות סמים שלא לצריכה עצמית, ובית המשפט העליון הפחית את עונשו של המערער מ-24 ל-16 חודשי מאסר בפועל, בין היתר עקב מצבו הבריאותי ועיוורון כמעט מלא של המערער שם.

לגבי **הפסיקה שאליה הפנה הסניגור המתייחסת לנאשם 4**, יש לציין כי בעניין **יצחקי** אמנם הפחית בית המשפט העליון את עונשו של המערער מ-42 ל-30 חודשי מאסר בפועל, אולם שם הובהר כי התפקיד המרכזי בפרשה היה שמור לנאשם אחר, שעליו נגזרו 4 שנות מאסר; ואילו בעניין **באום** היה מדובר בייבוא של כשליש מכמות הסם שיובאה בתיק הנדון.

24. לאחר ששקלתי את הפגיעה בערכים המוגנים, את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ואת מדיניות הענישה הנהוגה, באתי לכלל מסקנה כי **מתחם העונש ההולם בגין נסיבות העבירה שבה הורשע נאשם 2, נע בין 18 ל-48 חודשי מאסר בפועל**; ואילו **מתחם העונש ההולם בגין נסיבות העבירה ביחס לנאשם 4, נע בין 3 ל-7 שנות מאסר בפועל**.

25. במקרה דנן **אין מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם** לגבי שני הנאשמים כאחד - לא לחומרה, וגם לא לקולה כפי שביקש ב"כ הנאשמים לגבי נאשם 2 בעיקר עקב מצבו הבריאותי.

אמנם, הפסיקה הכירה בהיותו של מצב רפואי קשה של נאשם לא רק שיקול המצדיק הקלה בעונש, אלא גם, במקרים קיצוניים כפי שיוטעם להלן, אף כדי שיקול היכול להצדיק חריגה לקולה ממתחם העונש ההולם [ראו עניין **לופוליאנסקי**, שאליו הפנה ב"כ הנאשמים; והשוו: יובל ליבדרו "חריגה ממתחם העונש ההולם מטעמי צדק" **הסניגור** 197, 4 (2013); אורן גזל-אייל "חריגה ממתחם העונש ההולם" **ספר דורית ביניש** (קרן אזולאי, איתי בר-סימן-טוב, אהרן ברק ושחר ליפשיץ, עורכים, 2015); הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 128) (הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה), התשע"ו-2016]. עם זאת, בע"פ 308/16 **נאטור נ' מדינת ישראל** (7.11.2016) הוטעם, בפסקה 13 לפסק הדין, כי אין להרחיב את החריג דלעיל בעניין סטייה ממתחם העונש ההולם, מעבר לנסיבות קיצוניות של קיצור ממשי בתוחלת החיים של נאשם הנתון במצב רפואי קשה, עקב רצויו מאסר בפועל - נסיבות שאינן קיימות בענייננו.

גזירת העונש המתאים לנאשמים

26. בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, בעניינם של הנאשמים 2 ו-4 יש להתחשב לקולה בהודאתם ובנטילת האחריות מצדם.

נאשם 2

27. נאשם 2, יליד 1990, היה בן 26 במועד ביצוע העבירה. לחובתו שתי הרשעות קודמות בעבירות אלימות והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. מכאן שזו הרשעתו הראשונה בעבירת סמים. כמו כן, זהו מאסרו הראשון.

כזכור, שירות המבחן תיאר לגביו יציבות תעסוקתית וכן כי הוא מטפח קשר זוגי יציב. כמו כן, שירות המבחן בדעה כי נדרשת ענישה מציבת גבול ברור להתנהגותו של הנאשם והוא נמנע מלבוא בהמלצה שיקומית לגביו, אך המליץ לשקול להתייחס, במסגרת שיקולי הענישה, לגילו הצעיר, לנסיבות חייו המורכבות ולפציעתו במסגרת שירותו הצבאי.

עוד יצוין כי התרשמתי מעדותו של אבי הנאשם, שבה תיאר את חלומו של בנו-הנאשם להגיע לקצונה בצבא, אשר התנפץ עקב פציעתו, ואת ניסיונותיו של הנאשם להשתקם, כפי שהעד עצמו הצליח להשתקם בעבר.

נאשם 4

28. נאשם 4, יליד 1965, היה בן 51 במועד ביצוע העבירה.

כזכור, מגיליון הרישום הפלילי של הנאשם עולה כי בעברו הרשעות לא מעטות בגין עבירות סמים שונות; ולמעשה, לחובתו 14 הרשעות קודמות, בין היתר בגין עבירות של יצוא, יבוא ומסחר של סמים מסוכנים, איומים, הפרת הוראה חוקית, התפרצות למקום מגורים או תפילה כדי לבצע עבירה, היזק לרכוש במזיד, גניבה, התחזות, החזקת מכשירי פריצה והחזקה או שימוש בסמים לצריכה עצמית ושלא לצריכה עצמית; שבגין נגזרו עליו, בין השאר, תקופות מאסר ממושכות.

נאשמים 2 ו-4

29. למרות ששני הנאשמים הורשעו באותה עבירה של יבוא סם, **יש הצדקה לאבחן בין שני הנאשמים** ובין העונשים שיש להטיל עליהם. זאת, **ראשית**, בשל השוני המהותי בנסיבות העבירה לגבי כל אחד מהנאשמים ובשים לב לדומיננטיות של נאשם 4, ביחס לנאשם 2 וליתר הנאשמים, בביצוע העבירה, כפי שהדברים עולים מעובדות כתב האישום (המתקון); **שנית**, לנוכח המלצות שירות המבחן להקל בעונשו של נאשם 2 - עקב נסיבות חייו המורכבות ופציעתו במסגרת שירותו הצבאי; **שלישית**, בשל גילו הצעיר של נאשם 2 שהיה בן 26 במועד ביצוע העבירה, בעוד שנאשם 4 היה בן 51; **ורביעית**, באשר לנאשם 2 - בהבדל מאשר לנאשם 4 - אין הרשעות קודמות בעבירות סמים וזהו מאסרו הראשון.

30. אף על פי כן, כאשר מדובר בנאשמים במשותף בכתב אישום אחד, המעורבים באותה פרשה, כמו במקרה דנן, יש להתחשב גם בנושא שקילות הענישה ויש לוודא כי העונשים המוטלים הינם פרופורציונאליים.

עם זאת, כאן המקום להוסיף כי אין להקיש מהעונש שהוטל על נאשם 3 לעניין העונשים שיש להשית על נאשמים 2 ו-4. זאת, שכן, כאמור בפסקה 3 לעיל, בעניינו של נאשם 3 הושג הסדר טיעון "סגור", שנבע מקשיים ראייתיים ומכך שאין זה ברור מתי נאשם 3 הצטרף לקשר ליבוא סם ומה היה חלקו; וכידוע, כאשר בית המשפט מכבד הסדר טיעון "סגור", במיוחד אם הוא נבע מקשיים ראייתיים, אין הדבר מהווה תקדים לעניינם של נאשמים אחרים, אף לא של אלה המעורבים באותה פרשה.

31. כמו כן, במקרה דנן יש להתחשב בשיקולי השיקום לגבי שני הנאשמים, אם כי במידה פחותה לגבי נאשם 4 ובמידה רבה לגבי נאשם 2 - לנוכח גילו הצעיר של נאשם 2 והתוכן של תסקיר שירות המבחן בעניינו - אך זאת רק כנימוק נוסף לקולה, במסגרת מתחמי העונש ההולם, ולא עד כדי חריגה לקולה ממתחמי העונש ההולם.

32. בנסיבות הכוללות של המקרה דנן ובשים לב בראש ובראשונה לעקרון ההלימה וכן לשיקולי החומרה והקולה דלעיל, אין מקום לסטות לקולה או לחומרה ממתחם העונש ההולם; ויש להטיל על **נאשם 2** מאסר בפועל לתקופה המצויה **ברף התחתון של מתחם העונש ההולם המתייחס אליו**; ואילו על **נאשם 4** - מאסר בפועל לתקופה המתקרבת למרכז מתחם העונש ההולם הנוגע אליו.

33. סוף דבר, אני מטיל בזה על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 2

- א. **18 חודשי מאסר בפועל**, בניכוי ימי מעצרו הממשי בגין תיק זה מיום 26.9.16 ועד ליום 21.12.16.
- ב. 18 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום השחרור מהמאסר, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים שאינה שימוש או החזקה לצריכה עצמית.
- ג. קנס בסך 5,000 ₪, שישולם תוך 90 יום, או 30 ימי מאסר תמורתו.

נאשם 4

- א. **4 שנות מאסר בפועל**.
- כמו כן הנני מפעיל את המאסר המותנה בן 5 חודשים מ-ת"פ (שלום ת"א) 28880-06-12 מיום 13.1.14 באופן מצטבר למאסר בפועל המוטל.
- בסה"כ ירצה אפוא הנאשם מאסר בפועל למשך ארבע שנים וחמישה חודשים, שמניינם מיום מעצרו 26.9.16;**
- ב. 24 חודשימאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום השחרור מהמאסר, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים שאינה שימוש או החזקה לצריכה עצמית.
  - ג. קנס בסך 8,000 ₪, שישולם תוך 90 יום, או 60 ימי מאסר תמורתו.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"א חשוון תשע"ח, 31 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים.

מרדכי לוי, שופט